

ת"פ 58882/08/18 - מדינת ישראל נגד דמיטרי ק. - הסעות משלוחים ושירותים כלליים בע"מ, אחמד אבו מדעים

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ת"פ 58882-08-18 מדינת ישראל נ' דמיטרי ק. - הסעות משלוחים ושירותים כלליים בע"מ ואח'

בפני כבוד השופטת דפנה חסון זכריה

בעניין: המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. דמיטרי ק. - הסעות משלוחים ושירותים כלליים בע"מ

2. אחמד אבו מדעים

גזר דין

1. הנאשמת 1, היא חברה בע"מ, ובזמנים הרלבנטיים לאישום עסקה, בין היתר, במתן שירותי כוח אדם.

2. הנאשם 2 שימש בתקופה הרלוונטית לאישום נושא משרה ומנהל פעיל בנאשמת 1.

3. בכתב האישום יוחסו לנאשמים שני אישומים.

במסגרת האישום הראשון, יוחסו לנאשמת 1 ביצוע עבירות של עיסוק כקבלן כוח אדם בלא שהיתה בעלת רישיון לעסוק בכך, בניגוד להוראות סעיפים 2(א) ו- 20 לחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כח אדם, תשנ"ו- 1996 (להלן - חוק קבלני כח אדם). על פי הנטען בכתב האישום, בתקופה שמ - 12/2015 ועד ל- 12/2016 סיפקה הנאשמת 1 7 עובדים לחברת "תעשיות עוף והודו ברקת בע"מ", ומשכך נטען בכתב האישום כי בוצעו 7 יחידות עבירה.

לנאשם 2 יוחסה גם עבירה של הפרת אחריות נושא משרה לפי סעיף 21 לחוק קבלני כח אדם.

עמוד 1

במסגרת האישום השני, יוחסו לנאשמת 1 ביצוע עבירות של העסקת שני נערים במשחטה של הנאשמת 1, בניגוד להוראות סעיפים 33(א)(3) ו-6 לחוק עבודת הנוער, התשי"ג-1953 (להלן - חוק עבודת הנוער). מאחר שמדובר בהעסקה של שני נערים, יוחסו לנאשמת ביצוע שתי יחידות עבירה.

לנאשם 2 יוחסה גם עבירה לפי סעיף 38(א) לחוק העסקת נוער, שעניינו אחריות נושא משרה.

4. במעמד הדיון שהתקיים בפניי ביום 16.12.21 הודה הנאשם 2 בעבירות שיוחסו לנאשמים בכתבי האישום, ועל בסיס הודאתו הרשעתי את הנאשמים בעבירות אלה.

5. הצדדים טענו לעונש.

6. באשר לחומרת העונש טענה המאשימה, כי כנגד השיקולים העומדים לקולא ובהם שיתוף פעולה עם רשויות החקירה, חסכון בזמן שיפוטי, והעובדה שהנאשמים לקחו אחריות על מעשיהם, יש לשקול לחומרא את הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות בהן הורשעו, לרבות הפגיעה בזכויות הבסיסיות של העובדים.

ביחס לאישום הראשון, טענה המאשימה כי בוצעו שבע עבירות, שהעונש המרבי בגין עומד על סך של 100,800 ₪, וביקשה להעמיד את מתחם הענישה ביחס לאישום הראשון בטווח שבין 35% ל-45% ביחס לכל אחת משבע העבירות.

המאשימה הוסיפה, כי קיימת מידת חומרה מיוחדת בביצוע עבירות העסקת נוער שלא כדון, ואף ביחס לאישום זה ביקשה להעמיד את מתחם הענישה בטווח שבין 35% ל-45% ביחס לכל אחת מהעבירות.

7. הנאשמים טענו שיש לראות בכל אחד מהאישומים בהם הורשעו אירוע אחד ומעשה אחד, וביקשו שבית הדין ישית עליהם קנס בשיעור שאינו עולה על 30% מהקנס המרבי הקבוע בדון.

עוד ביקשו הנאשמים ביקשו שבית הדין ישקול לקולא את העובדה שהם הודו באישומים שיוחסו להם וחסכו בזמן שיפוטי יקר. עוד הם ציינו כי הם נעדרו עבר פלילי או מנהלי וכי ההרשעה בפני עצמה מהווה עבורם עונש כבד.

הנאשמים הדגישו כי הנאשמת 1 מצויה בקשיים כלכליים ואינה פעילה כבר למעלה משנה ועקב כך מתייתר הצורך בהרתעה כלכלית. לתמיכה בטענתם צירפו הנאשמים מכתב מיום 16.12.21 חתום ע"י רואה חשבון, במסגרתו צוין כי לנאשמת 1 לא הייתה פעילות בשנת המס 2021.

בנוסף טענו הנאשמים, כי העסיקו עובדים רבים, ממעמד סוציו אקונומי נמוך. משכך, השתת קנס גבוה עשוי לפגוע בפוטנציאל ההשתקמות של הנאשם 2 ובאפשרות שישקם את הנאשמת 1 ויוכל לשוב ולספק משרות לזקוקים להן. עוד הוסיפו הנאשמים, כי העבירות נעברו בשל אי ידיעת הדון, וניסוח כושל של הסכמי ההתקשרות, ולא מתוך כוונה פלילית. כמו כן, הגם שהנאשם 2 הודה בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום, הרי שבפועל לא הייתה לו מעורבות אישית בביצוע העבירות. בנוסף, ביקשו הנאשמים להתחשב במצבו הכלכלי והנפשי הקשה של הנאשם 2, שהתעצם בעקבות משבר הקורונה. הנאשם 2 הוא אב ל-22 ילדים, רובם קטינים, והוא אף מטפל ותומך בבני משפחה נוספים ביניהם אמו בת ה-94 ובני המשפחה של שני אחיו שלמרבה הצער, נפטרו לאחרונה.

לבסוף הביע הנאשם 2 הביעו חרטה עמוקה בשל ביצוע העבירות בהם הורשעו הנאשמים והתחייבו להקפיד ולוודא שמקרים כאלו לא ישנו.

דיון והכרעה

8. סימן א'1 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין), עוסק בהבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה, כפי שתוקן במסגרת תיקון מס' 113 לחוק העונשין. על פי הקבוע שם, את גזירת הדין יש לקבוע בשלושה שלבים, כאשר העיקרון המנחה, שנקבע בסעיף 40ב' לחוק הוא "קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו".

9. בשלב הראשון יש לקבוע מהו מספר האירועים והמעשים היוצרים את המסכת העובדתית.

10. בע"פ 4910/13 אחמד בני ג'אבר - מדינת ישראל (2014) נערכה הבחנה בין "אירוע" לבין "מעשה" ונקבע, כי "אירוע" הוא מונח רחב יותר אשר יכול לכלול מספר מעשים. "לפי דעת הרוב (מפי השופטת דפנה ברק-ארז), כאירוע אחד תחשבנה מספר עבירות שיש ביניהן "קשר הדוק" דוגמת סמיכות זמנים או היותן חלק מאותה תוכנית עבריינית" (ראו גם: ע"פ (ארצי) 57160-01-14 מדינת ישראל - חדוות הורים בע"מ (8.11.14) להלן - ענין חדוות הורים). לכל אירוע נדרשת קביעת מתחם ענישה נפרד.

11. ביחס לעבירה של עיסוק כקבלן כח אדם ללא רשיון - אין בידי לקבל את טענת המאשימה לפיה מדובר בשבע עבירות בשל העובדה שהועסקו שבעה עובדים. העבירה מתייחסת לעיסוק כקבלן ללא קבלת רישיון ולא להעסקת עובדים (ראו לעניין זה בהרחבה בפסק דינו של כב' סגן הנשיאה, השופט אילן סופר (כתוארו דאז) בת"פ (ב"ש) 32556-07-14 מדינת ישראל נ' פוינט א.נ. אבטחה בע"מ (29.12.2015) להלן - ענין פוינט א.נ. אבטחה). משכך, ביחס לאישום הראשון מדובר במעשה אחד, ובעבירה אחת, ולא בשבעה מעשים שונים.

12. אף ביחס לאישום השני, הגם שהמדובר בהעסקת שני נערים בניגוד לחוק העסקת נוער, סבורני כי מדובר ב"אירוע אחד".

בין העבירות מתקיים מבחן "הקשר ההדוק", מאחר שמדובר באותן העבירות, שבוצעו במקום אחד - המשחטה בה הועסקו הנערים; בפרקי זמן זהים, ובכל אחד מהאישומים, נמצאו כל העבירות במהלך ביקורת אחת, שנערכה באותו המועד.

התכלית העבריינית בכל אחת מהעבירות שבוצעו במסגרת כל אחד מהאישומים אף היא היתה זהה - הפחתת עלויות ההעסקה.

בנסיבות אלו, אין לקבוע מתחם ענישה נפרד בגין כל אחת משתי העבירות, אלא לקבוע מתחם ענישה אחד כולל ביחס לשתייהן.

13. על פי הפסיקה, תקרת העונש המקסימלית בגין כל אירוע, תהווה את סכומן של תקרות העונש המקסימלית בגין כל מעשה בנפרד (ראו למשל: ענין חדוות הורים; ע"פ 12602-03-20 מדינת ישראל - באר הנדסה אזרחית בע"מ ואח' (10.12.20) (להלן - ענין באר הנדסה אזרחית; להרחבה ראו גם ת"פ (תל אביב-יפו) 63735-02-19, מדינת ישראל נ' טל הל יסכה בע"מ, פסקה 10 לפסק הדין (30.08.21), להלן - ענין טל הל יסכה).

14. הקנס המרבי הקבוע בדין ביחס לעבירה של עיסוק כקבלן כוח אדם ללא רישיון הוא 14,400 ₪, לפי סעיף 20(ב) לחוק קבלני כח אדם וסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין והקנס המרבי לנושא המשרה הוא 29,200 ₪ לפי סעיף 21 לחוק קבלני כח אדם וסעיף 61(א)(2).

15. הקנס המרבי הקבוע בדין ביחס לעבירה של העסקת נער במקום אסור הוא 87,600 ₪ לפי סעיפים 33(א)(3) ו-33(ה) לחוק עבודת הנוער, וסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין, קרי בסך של 175,200 ₪ בגין העסקת שני הנערים, והקנס המרבי לנושא המשרה הוא 43,800 ₪ לפי סעיף 38(א) לחוק עבודת הנוער וסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין, קרי על סך של 87,600 ₪ ביחס לשתי העבירות.

16. השלב השני בגזירת הדין, הוא קביעת מתחם הענישה ההולם בתוך תקרת העונש המקסימלית, כמפורט לעיל. מתחם הענישה ייקבע בהתאם לעקרון ההלימות.

17. בהתאם לדין ולפסיקה, ההכרה במספר עבירות כ"אירוע אחד" אין משמעה כי מתחם העונש ההולם בגין מכלול האירועים יוגבל בעונש המרבי בגין עבירה יחידה, אלא רק כי מתחם הענישה ייקבע ביחס לשילוב העבירות, ולא בהתייחס לכל אחת מהן בפני עצמה, וכי בעת קביעת מתחם העונש ההולם בתיקים בהם הואשמו הנאשמים במספר עבירות- תילקח עובדה זו בחשבון (סעיף 40 לחוק העונשין; ענין חדוות הורים סעיף 17 לפסק הדין; בע"פ (ארצי) 12113-04-14 אחים ראני בע"מ נ' מדינת ישראל (מיום 12.3.19)); ע"פ (ארצי) 32385-05-14 שמש חי אחזקות בע"מ נ' מדינת ישראל, פס' 24-25 לפסק הדין (13.8.2015); ענין באר הנדסה אזרחית, סעיפים 20-21 לפסק הדין).

18. בעת קביעת מתחם הענישה על בית הדין לקחת תחת שיקוליו אף את הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ואת מידת הפגיעה בו; את מדיניות הענישה הנהוגה; ואת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה (ת"פ (אזורי ת"א) 63735-02-19; ענין טל הל יסכה).

19. באשר לערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה של הפרת חוק קבלני כח אדם - התנאים לקבלת רישיון לעסוק כקבלן כח אדם נקבעו בסעיף 3 לחוק וביניהם - העמדת "ערבות בנקאית או ערובה מתאימה אחרת למילוי חובותיו כלפי עובדיו" (סעיף 3(א)(2) לחוק קבלני כח אדם). מלשון החוק ניתן ללמוד על תכליתו- הגנה על זכויות העובדים, והכרה בעובדה שעובדים המועסקים באמצעות קבלני כוח אדם הם קבוצה מוחלשת הנתונה לסיכונים מוגברים, מקום בו קבלן כוח האדם חדל לפעול.

20. מטרתה של הערבות באה היא אף להעיד על איתנות כלכלית של מספק שירותי כח האדם, שבלעדיה אין מקום לקיומה והתקשרותה בחוזים. מכאן החשיבות בפיקוח, שיבטיח שתנאי עבודתם של העובדים יעלו בקנה אחד עם הוראות הדין (בג"צ 450/97 תנופה שרותי כוח אדם ואחזקות בע"מ - אלי ישי שר העבודה והרווחה, פ"ד נב (2) 433 (27.05.1998); ע"ע 1002/02 קבוצת יו.אס.ג'י.די. בע"מ נ' מדינת ישראל, משרד העבודה והרווחה (10.11.2002), ע"ע (ארצי) 520-09 אופקים א.ג. בע"מ - מדינת ישראל - משרד התעשייה, המסחר והתעסוקה (17.10.2010)).

21. תכליתו של חוק עבודת הנוער הוא להגן על נערים ונערות, העושים את צעדיהם הראשונים בשוק העבודה וחשופים לפגיעה ולניצול לרעה עקב פערי הכוחות אל מול מעסיקיהם.

הטיב להסביר זאת כב' השופט הבכיר (בדימוס) יצחק לובוצקי בת"פ (אזורי ת"א) 52548-07015, מדינת ישראל - ל.מ. שירותי כח אדם (צפון) בע"מ ואח', (18.02.2019): "הוראות החוק, מטרתן להביא לאיזון בין רצונם של הנערים לכלכל את עצמם מחד, לבין שמירה מפני ניצול הילדים והנערים מצד המעסיקים וההורים. בעבירות של פגיעה בזכויות סוציאליות של עובדים ככלל ושל נערים בפרט, הרי שבמסגרת קביעת מתחם הענישה, בשקילת הערכים החברתיים, יש ליתן משקל לעובדה כי מדובר באוכלוסייה המצויה בעמדה חלשה, ומחובתו של בית הדין למנוע ניצולם לרעה".

בפסיקה נקבע, כי החובה להגן על הנוער העובד אינה פוחתת אף במקרים בהם הנער מבקש לוותר על זכויותיו (ראו ת"פ (אזורי ת"א) 10178-07-21 מדינת ישראל - פיצה דומינו (22.07.2015); ת"פ (אזורי ב"ש) 34203-02-11 מדינת ישראל - פיצה לי (ש.אתא) בע"מ (08.09.2015); ת"פ (אזורי ת"א) 39906-07-11 מדינת ישראל - רימונים קייטרינג בע"מ (02.08.2017)).

22. תכליתו של סעיף 30(א)(3) לחוק עבודת הנוער היא למנוע עבודת נערים במקום העלול לסכן אותם מבחינה בריאותית או נפשית.

סעיף זה עולה בקנה אחד עם אמנות בינלאומית עליהן חתומה גם מדינת ישראל, ששמו להן למטרה לבער העסקת נערים ונערות מתחת לגיל 18 בעבודות שיש בהן חומרים מסוכנים, עבודה בשעות רבות ובשעות הלילה (ראו ת"פ (אזורי ב"ש) 1381/09 מדינת ישראל - א.ש.ע.מ. יזמות ועסקים בע"מ (01.09.2014); עניין טל הל יסכה).

23. מחדלו של הנאשם 2 לפקח ולעשות כל שאפשר על מנת למנוע מהנאשמת 1 לעבור את העבירות בהן הורשעה, הביא אף הוא לפגיעה בערכים המוגנים שפורטו לעיל.

24. מדיניות הענישה הנהוגה ביחס לעבירות לפי סעיף 2(א) לחוק קבלני כוח אדם והן בעבירות נושא משרה בחברה המעסיקה, בגין הפרת חובת הפיקוח לפי סעיף 20 לחוק, היא בין 20% ל-60% מהקנס המרבי (ראו למשל: ת"פ (ב"ש) 6730-09-15 מדינת ישראל - ל.טלי שירותים בע"מ (18.8.2016), שם נקבע מתחם ענישה בין 20% ל-60% מהקנס המרבי; ת"פ (י-ם) 127/09 מדינת ישראל נ' דואיב אלירן (06.04.2016), שם נקבע כי בשיעור שבין 50%-20% מהקנס המרבי; ענין פוינט א.ג. אבטחה, שם נקבע מתחם ענישה בשיעור שבין 30%-60% מהקנס המרבי; ת"פ (תל אביב-יפו), 75705-10-18 מדינת ישראל - מוחמד כבהא (12.12.2021).

25. מתחם הענישה המקובל ביחס לעבירות לפי חוק עבודת הנוער בהן הורשעו הנאשמים, הוא בשיעור שבין גובה הקנס המנהלי העומד על סך של 5,000 ₪ (סעיפים 1 ו-2 לחוק העבירות המנהליות, התשמ"ו 1985; סעיף 3(1) לתקנות העבירות המנהליות (קנס מינהלי - עבודת נוער), תשנ"ד - 1994) לבין 50% מגובה הקנס המרבי (ראו למשל: ת"פ (ב"ש) 25178-09-13 מדינת ישראל - שמעון חדאד, (24.07.16); למשל: ת"פ (ב"ש) 30587-04-14 מדינת ישראל - ש.ש.ח. אירועים בע"מ (01.11.2015); עניין טל הל יסכה וראו גם גזר דין שניתן לאחרונה: ת"פ (ב"ש) 58027-05-21, מדינת ישראל - א.ד. פירוק ושיווק עופות שותפות, (10.10.2021)).

26. באשר לנסיבות ביצוע העבירה- הסיבות שהביאו את הנאשמים לביצוע העבירה הן סיבות כלכליות-הפחתת עלות ההעסקה.

זהו הרציונל שבהעסקת עובדים כקבלן כוח אדם ללא רישיון, וזהו אף הרציונל העומד בבסיס העסקת נוער, ואין צורך בראיה על כך בכל מקרה פרטני של מעסיק כזה או אחר.

על פי הפסיקה, הדרך להילחם בעבירות אלה היא באמצעות יצירת הרתעה כלכלית והטלת קנסות כבדים, שתכליתה היא להפוך את העבריינות בתחום לבלתי משתלמת (ע"פ (ארצי) 11534-11-14 משה אדרי - מדינת ישראל (2017) נפסק (להלן - עניין משה אדרי)).

27. ביחס לשני האישומים- יש לקחת בחשבון את הערך החברתי המוגן שנפגע כתוצאה מביצוע העבירות.

ביחס לביצוע העבירות לפי חוק קבלני כח אדם - לקחתי תחת שיקוליי אף את העובדה שמדובר בפרק זמן לא קצר, של כשנה, ואת העובדה שמדובר בהעסקת שבעה עובדים, ולא עובד אחד.

באשר לנסיבות ביצוע עבירת העסקת נוער במקום עבודה אסור, ברי כי משחטה הוא מקום עבודה שאינו הולם את גילם הצעיר של בני נוער, והעסקתם במקום עבודה שכזה עלולה להעמידם בפני פגיעה נפשית ובריאותית משמעותית.

תכלית החוק היא, כאמור, להגן על בריאותם ורווחתם של הילדים והנערים, ואין להקל ראש בחומרת העבירות והפגיעה בזכויות הנערים (ר' עניין טל הל יסכה).

28. מנגד יש לשקול לקולא את העובדה שלא נטען, וממילא לא הוכח, כי בפועל נגרם נזק למי מהעובדים או מהנערים שהועסקו בניגוד לדין.

29. בשקלול כל האמור, סבורני כי מתחמי הענישה הנוהגים בעבירות לפי חוק קבלני כח אדם ולפי חוק עבודת הנוער, הולמים אף את נסיבות המקרה שבפני.

משכך, אני מעמידה את מתחם הענישה באשר לעבירות לפי חוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם - בטווח שבין 2,880 ל- 8,640 ₪ ביחס לנאשמת 1, ובטווח שבין 5,840 ל- 17,520 ₪ ביחס לנאשם 2.

באשר לעבירות לפי חוק עבודת הנוער - אני מעמידה את מתחם הענישה בטווח שבין 5,000 לבין 43,800 ש"ח ביחס לנאשמת 1 ובטווח שבין 5,000 ש"ח לבין 21,900 ש"ח ביחס לנאשם 2.

30. השלב השלישי בגזירת הדין, הוא גזירת העונש הראוי, בהתחשב בנסיבותיו המיוחדות של הנאשם, שאין קשורות בביצוע העבירה, כמפורט בסעיף 40 יא לחוק העונשין.

31. לזכות הנאשמים, יש לזקוף את העובדה שהם הודו באישומים שיוחסו להם, מבלי לנהל ישיבות הוכחות, ובכך גרמו לחסכון בזמן שיפוטי. עוד מצאתי לשקול לקולא את העובדה כי הנאשמים נעדרי עבר פלילי, ואת טענתם כי לאורך שנים רבות הם נהגו כדין, ולא הועלו כנגדם טענות. בנוסף, התרשמתי כי הנאשמים הפנימו את חומרת מעשיהם ולקחו עליהם אחריות. עוד מצאתי לייחס משקל לטענת הנאשמים כי מצבם הכלכלי נפגע בעקבות משבר הקורונה, לכך שהנאשם 2 הוא אב ל-22 ילדים האחראי אף לשלומם ולפרנסתם של בני משפחה נוספים להם הוא מסייע כלכלית, וכי הנאשמת 1 אינה פעילה למעלה משנה, עקב קשיים כלכליים, כפי העולה ממכתבו של רואה החשבון מיום 16.12.21. עוד מצאתי לייחס משקל לטענת הנאשם 2 לפיה בפועל לא היה מודע לביצוען של העבירות, הגם שטענה זו לא הוכחה, והנאשם הודה במיוחס לו.

לבסוף, ייחסתי משקל לטענה כי הנאשמת 1 סיפקה משרות לעובדים ממעמד סוציו אקונומי נמוך, באזורים בהם ישנה דרישה רבה למשרות כך שהשתת קנס גבוה, עלול לפגוע ביכולתה להשתקם ולשוב ולהעסיק עובדים.

מנגד, שקלתי לחומרא את העובדה שהנאשמים הודו בביצוע עבירות שאין להקל ראש בחומרתן, כמפורט לעיל, ואת העובדה כי ביחס לחוק העסקת קבלני כח אדם מדובר בשבעה עובדים, וביחס לחוק עבודת נוער - מדובר בשני נערים.

32. בשקלול כל האמור, שוכנעתי כי תכלית הענישה תוגשם בקנס שיהיה ברף התחתון יחסית של מתחם הענישה ביחס לכל העבירות בהן הורשעו הנאשמים במסגרת הליך זה.

לפיכך אני גוזרת על הנאשמים עונשים כדלקמן:

באישום הראשון

א. על הנאשמת מס' 1 מוטל קנס בסך של 4,000 ₪ בגין עיסוק כקבלן כח אדם ללא רישיון לפי סעיפים 2(א) ו-20 לחוק קבלני כח אדם.

ב. על הנאשם מס' 2 מוטל קנס בסך של 8,000 ₪ בגין הפרת אחריות נושא משרה לפי סעיפים 2(א), 20 ו-21 לחוק קבלני כח אדם.

באישום השני

- א. על הנאשמת מס' 1 מוטל קנס בסך של 20,000 ש"ח בגין העסקת נוער במקום עבודה מסוכן לפי סעיף 33(א)(3) ו-6 לחוק עבודת הנוער.
- ב. על הנאשם מס' 2 מוטל קנס בסך של 10,000 ₪ בגין הפרת אחריות נושא משרה לפי סעיפים 33(א)(3), סעיף 6 וסעיף 38(א) לחוק עבודת הנוער.
33. לסיכום, אני משיתה על הנאשמת 1 קנס כספי בסך כולל של 24,000 ₪ בגין כלל העבירות בהן היא הורעשה במסגרת הליך זה.
- על הנאשם 2 אני משיתה קנס כספי בסך כולל של 18,000 ₪ בגין כלל העבירות בהן הוא הורעש במסגרת הליך זה.
34. קנסות אלה ישולמו ב-48 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.5.22 ומדי 1 לכל חודש עוקב.
35. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיד.
36. במעמד הדיון שהתקיים ביום 16.12.21 הצהיר הנאשם 2 כי הוא מתחייב להימנע מביצוע כלל העבירות בהן הורשעו הנאשמים 1-2 בהליך זה, למשך שלוש שנים. גובה ההתחייבות יעמוד על סך של 189,000 ₪ ביחס לנאשמת 1, ועל סך של 94,00 ₪ ביחס לנאשם 2.
37. לצדדים מוקנית, תוך 45 ימים מעת שיומצא להם גזר דין זה, זכות לערער על פסק הדין בפני בית הדין הארצי לעבודה בירושלים.
38. בהסכמת הצדדים, כפי שמצאה ביטויה בפרוטוקול הדיון מיום 16.12.21, ישלח גזר הדין לצדדים בדואר.
- ניתן היום, ט"ו אדר ב' תשפ"ב, 18 מרץ 2022, בהעדר הצדדים.